

moelijkheid een leiddraad, een klimaks in t'ontdekken. Deze klimaks stijgt gradueel maar zeker naar een kulminatie in de allerlaatste „blok” Het looze Visscher-tje, als een triomfkreet uitgezegd!... Reminiscenties verzwinden als bij toverslag, de techniek beweegt zich luchtig en vrij en is niet langer meer weifelend, harmonies wentelen zich de wit-en-zwart vlakken in en door mekaar naar vaste wetten. Cornemuse, hoe onevenwichtig ook, zal immer het meest belangrijk dokument vertegenwoordigen in Minne's evolutie-geschiedenis.

Nog uit dezelfde Sturm- und Drang-periode dagtekenen de illustraties voor:

Belijdenis door Frank van den Wijngaert.

Le Miracle de Vivre door L. Charles Baudouin alsook de prachtige verluchting van Marcel Millet's Comédiens en tournée, een bundeltje, waarin de definitieve grondslagen worden neergelegd van het genre, dat hem in de toekomst zo geliefd en... vermaard zal maken.

Als illustratief werk volgen dan nog:

voor de Uitgeverij „De Diskus”, Antwerpen:

De Schuld door Frank van den Wijngaert (1922);

voor de Uitg. Mij. Prometheus, Den Haag:

Een voorbeeldige Vrouw door Roger Avermaete (1924);

voor de Uitgevers-Mij. „Lumière”, Antwerpen:

L'Enfant de Margueline door Gaston Picard (1925).

Inmiddels (over de jaren: 1922, '23 en '24) voltooit hij als zuiver-creatief werk zijn series wandplaten, synthetische opvattingen van licht en schaduw, dewelke moeten gerangschikt worden onder de machtigste xylografiese voortbrengsels van onze tijd. Symfonieën van wit-en-zwart-betitelde ik ergens deze grootse scheppingen. Onder de mooisten ver-noem ik: Vischvrouwen, Kempisch Landschap, Bra-

JORIS MINNE. ILLUSTRATIE VOOR „HET LOOZE VISSCHERTJE.”